

LATVIJAS REPUBLIKAS SATVERSMES TIESA

LĒMUMS

PAR TIESVEDĪBAS IZBEIGŠANU

LIETĀ NR. 2005-15-03

Rīgā

2005. gada 25. oktobrī

Latvijas Republikas Satversmes tiesa šādā sastāvā: tiesas rīcības sēdes priekšsēdētājs Aivars Endziņš, tiesneši Aija Branta, Romāns Apsītis, Ilma Čepāne, Juris Jelāgins, Gunārs Kūtris un Andrejs Lapse,

2005. gada 25. oktobrī rīcības sēdē, izskatot lietu Nr. 2005-15-03 „Par Ministru kabineta 2002. gada 9. aprīļa noteikumu Nr. 155 „Noteikumi par notiesāto uztura un sadzīves vajadzību materiālā nodrošinājuma normām” 1. pielikuma atbilstību Latvijas Republikas Satversmes 111. pantam”,

konstatēja:

1. 2005. gada 10. jūnijā Latvijas Republikas Satversmes tiesa (turpmāk – Satversmes tiesa) ierosināja lietu pēc Kaspara Zandberga konstitucionālās sūdzības.

Pieteikumā apstrīdēta Ministru kabineta 2002. gada 9. aprīļa noteikumu Nr. 155 „Noteikumi par notiesāto uztura un sadzīves vajadzību materiālā nodrošinājuma normām” (turpmāk – apstrīdētais akts) 1. pielikumā noteikto

dienas uztura normu atbilstība Latvijas Republikas Satversmes (turpmāk – Satversme) 111. pantam.

2. Pieteikuma iesniegšanas brīdī apstrīdētais akts ar brīvības atņemšanas sodu notiesāto dienas uzturā neparedzēja pietiekamā daudzumā kalciju saturošus produktus.

3. **Kaspars Zandbergs** (turpmāk – iesniedzējs) konstitucionālajā sūdzībā norāda, ka Satversmes tiesa 2004. gada 23. aprīļa spriedumā lietā Nr. 2003-15-0106 atzinusi par nepilnīgām apcietināto dienas uztura normas. Spriedumā secināts, ka apcietinātajiem dienas uztura normas kopējā enerģētiskā vērtība ir nepietiekama – trūkst gan olbaltumvielu, gan taukvielu, gan ogļhidrātu. Tomēr galvenokārt trūkst kalcijs, jo dienas uztura normās vispār nav iekļauti piena produkti. Satversmes tiesa arī atzinusi, ka ilgstošā laika periodā šāds nesabalansēts uzturs var radīt veselības problēmas.

Iesniedzējs atgādina, ka 2004. gada 29. jūnijā Ministru kabinets izdarījis grozījumus 2002. gada 6. augusta noteikumos Nr. 339 attiecībā uz apcietināto uztura normām un noteicis, ka viņu uztura normas tiek papildinātas ar 60 g sausā piena.

Lai gan arī notiesāto dienas uztura normās neesot iekļauti piena produkti, Ministru kabinets tajās grozījumus nav izdarījis. Iesniedzējs lūdz notiesāto dienas uztura normas atzīt par neatbilstošām Satversmes 111. pantam, jo uzskata, ka piena produktu neiekļaušana uzturā izraisot kalcija trūkumu organismā un ilgstošā laika periodā varot apdraudēt notiesāto veselību.

4. Institūcija, kas izdevusi apstrīdēto aktu, – **Ministru kabinets** – atbildes rakstā atzīst sūdzību par pamatotu un norāda, ka Tieslietu ministrijai tika uzdots sagatavot un iesniegt izskatīšanai grozījumu projektu Ministru kabineta 2002. gada 9. aprīļa noteikumos Nr. 155, lai tie atbilstu Labklājības

ministrijas apstiprinātajām „Ieteicamajām enerģijas un uzturvielu devām Latvijas iedzīvotājiem” (turpmāk – IEUD) un Satversmes 111. pantam.

5. Latvijas Republikas Veselības ministrijas **Pārtikas centrs** atbildē Satversmes tiesai atzīst, ka noteikumu Nr. 155 „Noteikumi par notiesāto uztura un sadzīves vajadzību materiālā nodrošinājuma normām” 1. pielikuma visu dienas uztura normu dažādu uzturvielu doto kaloriju daudzums notiesātajiem nedaudz atšķiras no IEUD noteiktajām, trūkst kalcijs. Minētais izskaidrojams ar produktu dažādības trūkumu un piena produktu neesamību ēdienkartē.

Pārtikas centra speciālisti norāda, ka notiesāto dienas uztura normas papildinājums ar 60 g sausā piena mazinās ēdienkartes vienveidību un novērsīs kalcija trūkumu organismā.

6. Ministru kabinets 2005. gada 11. oktobrī pieņēma noteikumus Nr. 757 „Grozījumi Ministru kabineta 2002. gada 9. aprīļa noteikumos Nr. 155 „Noteikumi par notiesāto uztura un sadzīves vajadzību materiālā nodrošinājuma normām””. Šie grozījumi stājās spēkā 2005. gada 13. oktobrī. Ar minētajiem grozījumiem apstrīdētais akts papildināts ar 22. punktu, kas noteic 60 g sausā piena iekļaušanu notiesāto dienas uztura devā.

7. Nodrošināt notiesāto ēdienkartes dažādību, nesamazinot dienas uztura normas, pieļauj arī „Noteikumu par notiesāto uztura un sadzīves vajadzību materiālā nodrošinājuma normām” 2. pielikums. Tajā doti notiesāto dienas uztura normās savstarpēji aizstājamie pārtikas produkti un to normas.

8. Tādējādi grozījumi apstrīdētajā aktā nodrošina tā atbilstību Eiropas Padomes Ministru komitejas 1987. gada 12. februārī pieņemtās rekomendācijas Nr. R(87)3 „Eiropas ieslodzījumu vietu noteikumi” (*Council of Europe Committee of Ministers Recommendation Nr. R (87)3 on the European prison*

rules) 3. pantam, kas noteic, ka personu turēšana ieslodzījumā nedrīkst kaitēt to veselībai. Grozījumi nodrošina apstrīdētā akta atbilstību arī minētā dokumenta 25. pantam, kas paredz, ka ieslodzītie ir jānodrošina ar ēdienu saskaņā ar veselības aizsardzības institūciju noteiktajiem standartiem.

Tā kā apstrīdētais akts ir papildināts ar normu, kas novērš apstrīdētā akta neatbilstību IEUD un tādējādi arī Satversmes 111. pantam, Satversmes tiesa uzskata, ka tiesvedība lietā izbeidzama.

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Satversmes tiesas likuma 29. panta pirmās daļas 6. punktu, Satversmes tiesa

nolēma:

izbeigt tiesvedību lietā Nr. 2005-15-03 „**Par Ministru kabineta 2002. gada 9. aprīļa noteikumu Nr. 155 „Noteikumi par notiesāto uztura un sadzīves vajadzību materiālā nodrošinājuma normām” 1. pielikuma atbilstību Latvijas Republikas Satversmes 111. pantam”.**

Lēmums nav pārsūdzams.

Rīcības sēdes priekšsēdētājs

Aivars Endziņš